

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

1. Με την περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 4 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«5. «αιτούσα αρχή»: η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης, τμήμα διασύνδεσης ή οποιοσδήποτε αρμόδιος υπάλληλος κράτους-μέλους που υποβάλλει αίτημα συνδρομής εξ ονόματος της αρμόδιας αρχής»

2. Με την περίπτωση β της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 6 του άρθρου 4 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«6. «λαμβάνουσα αρχή»: η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης, τμήμα διασύνδεσης ή οποιοσδήποτε αρμόδιος υπάλληλος κράτους-μέλους που λαμβάνει αίτημα συνδρομής εξ ονόματος της αρμόδιας Αρχής»

3. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«9. «αυτόματη ανταλλαγή»: η συστηματική κοινοποίηση προς άλλο κράτος-μέλος χωρίς προηγούμενο αίτημα, προκαθορισμένων πληροφοριών ανά τακτά εκ των προτέρων καθορισμένα διαστήματα. Στο πλαίσιο του άρθρου 9 ως διαθέσιμες νοούνται οι πληροφορίες των φορολογικών αρχείων του κράτους-μέλους που κοινοποιεί την πληροφορία, η οποία μπορεί να ανακτηθεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες αυτού του κράτους-μέλους για τη συλλογή και επεξεργασία πληροφοριών»

4. Με την περίπτωση α της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 5 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«4. Ως «τμήματα διασύνδεσης» κατά το άρθρο 4 παράγραφος 3 ορίζονται:

- α) η Διεύθυνση Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών, και**
- β) η Διεύθυνση Ελέγχου Τελωνείων του Υπουργείου Οικονομικών.**

Τα τμήματα διασύνδεσης του Υπουργείου Οικονομικών ενεργούν ως «αιτούσα αρχή» και «λαμβάνουσα αρχή» κατά το άρθρο 4 παράγραφοι 5 και 6, ανάλογα με την περίπτωση, για το σκοπό της εφαρμογής της διοικητικής συνεργασίας που προβλέπεται στα άρθρα 12 και 13.»

5. Με την περίπτωση β της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 5 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«5. Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών δύναται να ορίζει τμήμα ή τμήματα διασύνδεσης, εκτός των αναφερόμενων στην παράγραφο 4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών συνιστάται το τμήμα ή τα τμήματα αυτά και καθορίζονται οι αρμοδιότητές τους, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία τους. Η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης του Υπουργείου Οικονομικών με ευθύνη της ενημερώνει τον κατάλογο των τμημάτων διασύνδεσης και τον διαθέτει στις κεντρικές υπηρεσίες διασύνδεσης των άλλων κρατών-μελών και στην Επιτροπή.»

6. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«1. Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, ανταλλάσσει με τις αρμόδιες αρχές των κρατών-μελών, με αυτόματη ανταλλαγή, διαθέσιμες πληροφορίες που αφορούν φορολογικές περιόδους από την 1η Ιανουαρίου 2014 και εξής σχετικά με φορολογικούς κατοίκους του κράτους-μέλους που λαμβάνει αυτές τις πληροφορίες, όσον αφορά τις ακόλουθες κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου, όπως αυτές ορίζονται στην εθνική νομοθεσία του κράτους-μέλους που κοινοποιεί την πληροφορία:

- α) εισόδημα από απασχόληση,**
- β) αμοιβές διευθυντών,**
- γ) προϊόντα ασφάλειας ζωής που δεν καλύπτονται από άλλες νομικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ανταλλαγή πληροφοριών και άλλα παρόμοια μέτρα,**
- δ) συντάξεις,**
- ε) ακίνητη περιουσία και εισόδημα από ακίνητη περιουσία.»**

7. Με την παράγραφο 5 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«2. Οι πληροφορίες κοινοποιούνται τουλάχιστον άπαξ του έτους, εντός έξι μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους κατά τη διάρκεια του οποίου κατέστησαν διαθέσιμες.»

8. Με την παράγραφο 6 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«4. Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, δύναται να δηλώνει ότι δεν επιθυμεί να λάβει πληροφορίες για εισόδημα ή κεφάλαιο που δεν υπερβαίνει ένα οριακό ποσό, για κατηγορίες εισοδήματος ή κεφαλαίου που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.»

9. Με την παράγραφο 7 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η παράγραφος 5 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«5. Πριν από την 1η Ιουλίου 2016, η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, παρέχει στην Επιτροπή ετήσια στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον όγκο των αυτόματων ανταλλαγών και, στο μέτρο του δυνατού, πληροφορίες σχετικά με τις διοικητικές δαπάνες και οφέλη που συνδέονται με τις πραγματοποιηθείσες ανταλλαγές.»

10. Με την παράγραφο 8 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 7 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«7. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα πληροφοριακά μέσα, η παροχή στατιστικών στοιχείων και κάθε άλλη ειδικότερη λεπτομέρεια σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου που απαριθμούνται στην παράγραφο 1, η οποία λαμβάνει χώρα μεταξύ Ελλάδας και κρατών-μελών, σύμφωνα με τις πρακτικές ρυθμίσεις για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών που θεσπίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 26 παράγραφος 2 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, πριν από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ.»

11. Με την παράγραφο 9 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 8 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2015.»

12. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 14 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«3. Η λαμβάνουσα ελληνική αρχή διαβιβάζει, δια της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, τις παραπάνω πράξεις ή αποφάσεις στην αρμόδια φορολογική αρχή, η οποία τις κοινοποιεί στον παραλήπτη, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει για την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων ή αποφάσεων και στη συνέχεια αποστέλλει στη λαμβάνουσα ελληνική αρχή τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.»

13. Με την περίπτωση α της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 14 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«4. Η αιτούσα ελληνική αρχή υποβάλλει αίτημα κοινοποίησης δυνάμει του παρόντος άρθρου μόνον όταν δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει τις πράξεις και αποφάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, σύμφωνα με τους

κανόνες που διέπουν την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων στην Ελλάδα, ή όταν η κοινοποίηση θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσκολίες.»

14. Με την περίπτωση β της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου καταργείται η παράγραφος 5 του άρθρου 14 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«5. Οι ελληνικές αρχές δύνανται να κοινοποιούν κάθε έγγραφο με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικά απευθείας σε ένα πρόσωπο εντός της επικράτειας άλλου κράτους-μέλους.»

15. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 20 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«4. Οι αυτόματες ανταλλαγές πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 9, αποστέλλονται με τη χρήση τυποποιημένου ηλεκτρονικού μορφότυπου με στόχο τη διευκόλυνση της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών και με βάση τον ισχύοντα ηλεκτρονικό μορφότυπο κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του ν. 3312/2005 (Α' 35) (άρθρο 9 της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003, για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, ΕΕ L 157 της 26.3.2003).»

16. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 21 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«2. Οι ελληνικές αρχές είναι υπεύθυνες για οποιαδήποτε εξέλιξη των συστημάτων της, η οποία απαιτείται για τη δυνατότητα ανταλλαγής των πληροφοριών αυτών με χρήση του δικτύου CCN.»

17. Με την παράγραφο 5 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 24 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

« Άρθρο 24

**Προστασία δεδομένων
(άρθρο 25 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ)**

Η ανταλλαγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών ερευνών, γίνεται κατόπιν ειδικά αιτιολογημένης απόφασης ως προς την αναγκαιότητα και αναλογικότητα των δεδομένων, τόσο από την αιτούσα αρχή όσο και από τη λαμβάνουσα αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 2472/1997 (Α' 50) λαμβανομένων υπόψη και όσων ορίζονται στα άρθρα 15 παράγραφος 1, 16 παράγραφος 1 και 17 του παρόντος νόμου. Την αιτιολογία εξετάζει η λαμβάνουσα ή η αιτούσα, αντίστοιχα, ελληνική αρχή.

Η ανταλλαγή πληροφοριών με τρίτες χώρες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 23, γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 2472/1997.

Για τους σκοπούς των άρθρων 1 έως και 25 και ύστερα από ειδικά αιτιολογημένη πράξη της αρμόδιας αρχής του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, μπορεί να αποφασίζεται εξαίρεση της άσκησης των δικαιωμάτων των άρθρων 11 και 12 του ν. 2472/1997.»

18. Με την εσωτερική παράγραφο 1 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου, και με την επιφύλαξη των εσωτερικών παραγράφων 2 και 3 του ίδιου άρθρου του σχεδίου νόμου, καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 3 έως και 13 του δεύτερου Κεφαλαίου του ν.3312/2005 (ΦΕΚ Α' 35), που έχουν ως εξής:

« ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/48/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 3ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2003 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΤΟΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΟΚΤΟΥΝ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Άρθρο 3

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13 του παρόντος νόμου αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της υπ αριθμ. 2003/48/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕΛ 157/38/26.6.2003) σχετικά με τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, όπως προσδιορίζεται κατωτέρω.

2. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται για το εισόδημα από τόκους που προκύπτει στην Ελλάδα από αποταμιεύσεις και καταβάλλεται σε πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος είναι φυσικό πρόσωπο με φορολογική κατοικία σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το εισόδημα αυτό καταβάλλεται από φορείς πληρωμής, εγκατεστημένους στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασης του οφειλέτη των τόκων.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για την εφαρμογή των άρθρων 4 έως και 13 του παρόντος νόμου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. Ως "πραγματικός δικαιούχος" νοείται το φυσικό πρόσωπο που εισπράττει τόκους ή αυτό προς όφελος του οποίου εξασφαλίζεται πληρωμή τόκων, εκτός εάν παράσχει αποδεικτικά στοιχεία ότι η πληρωμή των τόκων δεν πραγματοποιήθηκε ή εξασφαλίστηκε για δικό του λογαριασμό, όταν ενεργεί:

α) ως φορέας πληρωμής της παραγράφου 2 ή

β) εξ ονόματος νομικού προσώπου, οργανισμού, ο οποίος φορολογείται για τα κέρδη του σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α') ή Οργανισμού Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (εφεξής Ο.Σ.Ε.Κ.Α.) εγκεκριμένου σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ ή οργανισμού που αναφέρεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2. Αν ενεργεί εξ ονόματος οργανισμού σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 2, υποχρεούται να γνωστοποιεί την επωνυμία και τη διεύθυνση του εν λόγω

οργανισμού στον οικονομικό φορέα που καταβάλλει τους τόκους και στη συνέχεια αυτός διαβιβάζει τις πληροφορίες στην αρμόδια φορολογική αρχή του κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένος ή

γ) εξ ονόματος άλλου φυσικού προσώπου, το οποίο είναι ο πραγματικός δικαιούχος και γνωστοποιεί στον φορέα πληρωμής τα στοιχεία ταυτότητας του πραγματικού δικαιούχου σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5.

2. Ως "φορείς πληρωμής" νοούνται:

α) Τα νομικά πρόσωπα ή τα εγκατεστημένα στη χώρα μας υποκαταστήματά τους που ορίζονται στο άρθρο 2 του Ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130/Α') ή οποιοσδήποτε άλλος οικονομικός φορέας, ο οποίος καταβάλλει τόκους στον πραγματικό δικαιούχο ή εξασφαλίζει την καταβολή τόκων προς άμεσο όφελος αυτού, ανεξάρτητα από το εάν ο φορέας αυτός είναι ο οφειλέτης των τόκων ή είναι ο φορέας στον οποίο έχει αναθέσει ο οφειλέτης ή ο πραγματικός δικαιούχος την πληρωμή των τόκων ή την εξασφάλιση αυτής της πληρωμής.

β) Κάθε φορέας που είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και προβαίνει σε πληρωμή τόκων ή εξασφαλίζει τόκους προς όφελος του πραγματικού δικαιούχου, κατά την εν λόγω πληρωμή ή εξασφάλιση της πληρωμής. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται αν ο οικονομικός φορέας της ημεδαπής που καταβάλλει τόκους ή εξασφαλίζει την πληρωμή τους σε οικονομικό φορέα της αλλοδαπής έχει λόγους να πιστεύει με βάση επίσημα αποδεικτικά στοιχεία, που υποχρεούται να προσκομίσει ο φορέας της αλλοδαπής, ότι ο φορέας της αλλοδαπής είτε:

αα) είναι νομικό πρόσωπο, μη περιλαμβανομένου του *anoin yhtiif* (Ay) και *kommandiittiyhtiif* (Ky) / *ppret bolag* και *kommanditbolag* (Φιλανδία) και του *handelsbolag* (HB) και *kommanditbolag* (KB) (Σουηδία) είτε

ββ) τα κέρδη του φορολογούνται με βάση τις γενικές διατάξεις περί φορολογίας εισοδήματος είτε

γγ) συνιστά Ο.Σ.Ε.Κ.Α. που διέπεται από τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ.

Ο οικονομικός φορέας της ημεδαπής που καταβάλλει τόκους σε έναν τέτοιο φορέα εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. ή εξασφαλίζει την καταβολή τόκων για αυτόν, είναι φορέας πληρωμής σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, κοινοποιεί την επωνυμία και τη διεύθυνση του ως άνω φορέα της αλλοδαπής, καθώς και το συνολικό ποσό των τόκων που του κατέβαλε ή των οποίων εξασφάλισε την καταβολή στην αρμόδια αρχή της παραγράφου 4, η οποία στη συνέχεια διαβιβάζει τα στοιχεία αυτά στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εγκατάστασης του ως άνω φορέα.

γ) Ο φορέας που αναφέρεται στην περίπτωση β', δικαιούται να αντιμετωπίζεται ως Ο.Σ.Ε.Κ.Α. σύμφωνα με την υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Εάν ο φορέας αυτός, που είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα, ασκήσει το παραπάνω δικαίωμα, τότε δύναται να ζητήσει την έκδοση πιστοποιητικού από την αρμόδια υπηρεσία, το οποίο στη συνέχεια υποχρεούται να υποβάλλει στον οικονομικό φορέα.

δ) Αν ο οικονομικός φορέας και ο φορέας που αναφέρεται στην περίπτωση β' είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα, υποχρεούνται στην εφαρμογή μέτρων, τα οποία θα οριστούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

3. Ως "τόκοι" νοούνται:

α) Οι καταβληθέντες ή εγγεγραμμένοι σε λογαριασμό τόκοι που προέρχονται από απαιτήσεις κάθε μορφής, συνοδευόμενοι ή μη από ενυπόθηκες εγγυήσεις ή από ρήτρα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, ιδίως τα εισοδήματα από τίτλους του Δημοσίου και ομολογιακά δάνεια, συμπεριλαμβανομένων κάθε είδους πρόσθετων ωφελημάτων και βραβείων (λαχνών) που τα συνοδεύουν. Οι τόκοι υπερημερίας δεν θεωρούνται τόκοι κατά την έννοια του παρόντος.

β) Οι δεδουλευμένοι ή κεφαλαιοποιημένοι τόκοι κατά την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση των απαιτήσεων που αναφέρονται στην περίπτωση α'.

γ) Το εισόδημα που προκύπτει από τόκους είτε άμεσα είτε μέσω φορέα που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ' της περίπτωσης β' της παραγράφου 1, το οποίο διανέμεται από:

αα) Ο.Σ.Ε.Κ.Α. που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ,

ββ) φορείς που επωφελούνται από το δικαίωμα που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 και

γγ) οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που είναι εγκατεστημένοι εκτός του εδάφους, στο οποίο εφαρμόζεται η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δυνάμει του άρθρου 299 αυτής.

δ) Το εισόδημα που προκύπτει από την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση επενδύσεων χαρτοφυλακίου (μονάδων) ή μεριδίων στους ακόλουθους οργανισμούς και φορείς, αν οι εν λόγω οργανισμοί και φορείς επενδύουν άμεσα ή έμμεσα ποσοστό ανώτερο του 40% του ενεργητικού τους σε απαιτήσεις που αναφέρονται στην περίπτωση α', μέσω άλλων οργανισμών συλλογικών επενδύσεων ή φορέων, που είναι οι εξής:

αα) Ο.Σ.Ε.Κ.Α. εγκεκριμένοι σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ, ββ) φορείς που επωφελούνται από το δικαίωμα που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 και

γγ) οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που είναι εγκατεστημένοι εκτός του εδάφους όπως ορίζεται στο άρθρο 299 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) που αναφέρεται στην περίπτωση αυτή ορίζεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από την 1η Ιανουαρίου 2011.

Δεν αποτελεί τόκο το εισόδημα των περιπτώσεων γ' και δ' που προέρχεται από οργανισμούς ή φορείς με έδρα στην Ελλάδα όταν το ποσοστό του ενεργητικού των εν λόγω φορέων που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις της περίπτωσης α', δεν υπερβαίνει το 15% του συνολικού εισοδήματος. Επίσης, δεν θεωρείται εισόδημα από τόκους το εισόδημα που καταβάλλεται ή πιστώνεται σε λογαριασμό φορέα της περίπτωσης β' της παραγράφου 2, εάν ο φορέας αυτός είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και το ποσοστό του ενεργητικού του που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις της περίπτωσης α' δεν υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

4. Ως "αρμόδια αρχή" ορίζεται η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζονται τα αποδεικτικά στοιχεία των παραγράφων 1, 2 και 3, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 5

Υποχρεώσεις του φορέα πληρωμής
για τα στοιχεία του πραγματικού δικαιούχου

1. Ο φορέας πληρωμής υποχρεούται να προσδιορίζει με ακρίβεια τους πραγματικούς δικαιούχους και τη φορολογική κατοικία τους, ως ακολούθως:

α) την ταυτότητα του πραγματικού δικαιούχου, ανάλογα με το χρόνο έναρξης ισχύος της συμβατικής σχέσης που υφίσταται μεταξύ φορέα πληρωμής και δικαιούχου των τόκων, ως εξής:

αα) Εάν η σύμβαση έχει συναφθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, ο φορέας πληρωμής προσδιορίζει την ταυτότητα του πραγματικού δικαιούχου δηλαδή το όνομα και τη διεύθυνσή του, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2331/1995 (ΦΕΚ 173 Α').

ββ) Για συμβάσεις που συνάπτονται από την 1η Ιανουαρίου 2004 και μετά ή για συναλλαγές που πραγματοποιούνται από τον ίδιο χρόνο και μετά χωρίς να υπάρχει σύμβαση, ο φορέας πληρωμής υποχρεούται να εξακριβώνει τα στοιχεία του πραγματικού δικαιούχου δηλαδή το όνομα, τη διεύθυνση και τον αριθμό φορολογικού μητρώου στο κράτος μέλος που έχει τη φορολογική κατοικία του.

Τα στοιχεία αυτά προκύπτουν από το διαβατήριο ή το δελτίο ταυτότητας που προσκομίζει ο πραγματικός δικαιούχος. Αν η διεύθυνση δεν αναγράφεται στα προαναφερόμενα έγγραφα, εξακριβώνεται βάσει οποιουδήποτε αποδεικτικού εγγράφου που θα προσκομίσει ο πραγματικός δικαιούχος. Ειδικά για τον αριθμό φορολογικού μητρώου, εάν αυτός δεν αναγράφεται στο διαβατήριο ή στο δελτίο ταυτότητας ή σε οποιοδήποτε άλλο επίσημο έγγραφο, ενδεχομένως στο πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας που προσκομίζει ο πραγματικός δικαιούχος, τα στοιχεία ταυτότητας συμπληρώνονται με την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης του πραγματικού δικαιούχου που προκύπτουν από το διαβατήριο ή το δελτίο ταυτότητας.

β) την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου, ανάλογα με το χρόνο έναρξης ισχύος των συμβατικών σχέσεων που υφίστανται μεταξύ του φορέα πληρωμής και του δικαιούχου των τόκων, ως εξής:

αα) Εάν η σύμβαση έχει συναφθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, ο φορέας πληρωμής προσδιορίζει την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου, ήτοι τη χώρα στην οποία ο πραγματικός δικαιούχος έχει τη μόνιμη διεύθυνσή του, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2331/1995.

ββ) Για συμβάσεις που συνάπτονται από την 1η Ιανουαρίου 2004 και μετά ή για συναλλαγές που πραγματοποιούνται από τον ίδιο χρόνο και μετά χωρίς να

υπάρχει σύμβαση, ο φορέας πληρωμής προσδιορίζει την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου, ήτοι τη χώρα στην οποία ο πραγματικός δικαιούχος έχει τη μόνιμη διεύθυνσή του, με βάση τη διεύθυνση που αναγράφεται στο διαβατήριό ή στο δελτίο ταυτότητας και σε περίπτωση ελλείψεως των ανωτέρω, με βάση οποιοδήποτε αποδεικτικό έγγραφο, το οποίο προσκομίζει ο πραγματικός δικαιούχος σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία: για τα φυσικά πρόσωπα που προσκομίζουν διαβατήριό ή δελτίο ταυτότητας έκδοσης κράτους μέλους της Ε.Ε. και τα οποία δηλώνουν ότι είναι κάτοικοι τρίτης χώρας, η κατοικία καθορίζεται με βάση το πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας που εκδίδει η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας κατοικίας. Όταν δεν υπάρχει τέτοιο πιστοποιητικό, ως τόπος κατοικίας θεωρείται το κράτος μέλος της Ε.Ε. που έχει εκδώσει το διαβατήριό ή την ταυτότητα.

2. Αν ο φορέας πληρωμής διαθέτει στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι το φυσικό πρόσωπο στο οποίο καταβάλλονται τόκοι ή για το οποίο εξασφαλίζεται η πληρωμή τόκων, μπορεί να μην συμπίπτει με τον πραγματικό δικαιούχο και ότι το εν λόγω φυσικό πρόσωπο δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να προσδιορίσει την ταυτότητα του πραγματικού δικαιούχου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού. Εάν ο φορέας πληρωμής δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει τον πραγματικό δικαιούχο, το εν λόγω φυσικό πρόσωπο θεωρείται ως πραγματικός δικαιούχος και εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής και των λοιπών φορέων για τους τόκους

1. Όταν ο φορέας πληρωμής δεν έχει στη διάθεσή του στοιχεία σχετικά με το μέρος του εισοδήματος που προέρχεται από πληρωμή τόκων των περιπτώσεων γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, το συνολικό ποσό του εισοδήματος θεωρείται πληρωμή τόκων.

2. Για την εφαρμογή της περίπτωσης δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, όταν ο φορέας πληρωμής δεν έχει στη διάθεσή του στοιχεία σχετικά με το ποσοστό του ενεργητικού που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις ή σε μονάδες ή σε μερίδια, τότε θεωρείται ότι το ποσοστό αυτό υπερβαίνει το σαράντα τοις εκατό (40%) και το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από την 1η Ιανουαρίου 2011. Όταν ο φορέας πληρωμής δεν είναι σε θέση να καθορίσει το ποσό του εισοδήματος από τόκους που απέκτησε ο πραγματικός δικαιούχος, τότε όλο το εισόδημα που αποκτά αυτός από το προϊόν της πώλησης, της εξόφλησης ή της εξαγοράς των μετοχών ή μεριδίων, θεωρείται τόκος.

3. Όταν οι τόκοι, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, καταβάλλονται ή πιστώνονται σε λογαριασμό φορέα της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, αν ο εν λόγω φορέας δεν επωφελείται από το δικαίωμα που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, τότε θεωρούνται πληρωμές τόκων από το φορέα που τους καταβάλλει ή εξασφαλίζει την πληρωμή τους.

4. Για την εφαρμογή των περιπτώσεων β' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, οι φορείς πληρωμής που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα υποχρεούνται να υπολογίζουν τους τόκους σε ετήσια βάση κατά τη διάρκεια περιόδου που δεν υπερβαίνει το έτος και να θεωρούν τους ετήσιους αυτούς

τόκους ως πληρωμή τόκων, ακόμη και εάν δεν διενεργηθεί πώληση, εξαγορά ή εξόφληση κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

5. Αν το ποσοστό του ενεργητικού των οργανισμών ή φορέων που αναφέρονται στις περιπτώσεις γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, το οποίο έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις, όπως αυτές ορίζονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, δεν υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του συνολικού εισοδήματος, το εισόδημα των περιπτώσεων γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 δεν θεωρείται πληρωμή τόκων.

Τόκοι που καταβάλλονται ή πιστώνονται σε λογαριασμό φορέα, που αναφέρεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, εάν ο φορέας αυτός είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και δεν απολαμβάνει των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 4 και το ποσοστό του ενεργητικού του, που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 δεν υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%), δεν θεωρείται πληρωμή τόκων.

Άρθρο 7

Υποβολή από το φορέα πληρωμής
στοιχείων του πραγματικού δικαιούχου

1. Όταν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε., τότε ο φορέας πληρωμής στην Ελλάδα υποχρεούται να παράσχει στην αρμόδια αρχή τα παρακάτω στοιχεία:

α) τα στοιχεία ταυτότητας και την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου σύμφωνα με το άρθρο 3,

β) το όνομα και τη διεύθυνση του φορέα πληρωμής,

γ) τον αριθμό λογαριασμού του πραγματικού δικαιούχου ή ελλείψει αυτού, τα στοιχεία της απαίτησης που αποτελεί γενεσιουργό αιτία των καταβαλλόμενων τόκων και

δ) στοιχεία σχετικά με την πληρωμή των τόκων σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Ο φορέας πληρωμής υποχρεούται στην υποβολή των σχετικών πληροφοριών για τους τόκους, ταξινομώντας αυτούς στις παρακάτω κατηγορίες, τις οποίες και δηλώνει στην αρμόδια αρχή:

α) Το ποσό των καταβληθέντων ή πιστωθέντων τόκων στην περίπτωση που καταβάλλονται τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

β) Το ποσό του τόκου ή του εισοδήματος ή το συνολικό ποσό των εσόδων από την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση, που αναφέρεται στις περιπτώσεις β' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

γ) Το ποσό του εισοδήματος ή το συνολικό διανεμόμενο ποσό που περιλαμβάνεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

δ) Το ποσό του τόκου που αναλογεί σε κάθε μέλος του φορέα πληρωμής της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, το οποίο πληροί τους όρους

της παραγράφου 1 του άρθρου 4, σε περίπτωση που καταβάλλονται τόκοι σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 6.

ε) Το ποσό του ανοιγμένου σε ετήσια βάση τόκου, σε περίπτωση που γίνεται εφαρμογή των οριζόμενων στην παράγραφο 4 του άρθρου 6.

3. Κατ' εξαίρεση, στο αρχικό στάδιο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου, ο φορέας πληρωμής υποχρεούται στην υποβολή τουλάχιστον του συνολικού ποσού των τόκων ή του εισοδήματος και του συνολικού ποσού των εσόδων από την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται η έναρξη ισχύος των οριζόμενων από τις παραγράφους 2 και 3, η αρμόδια φορολογική αρχή στην οποία υποβάλλει ο φορέας πληρωμής τις πληροφορίες για τους τόκους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 8

Αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών γνωστοποιεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κατοικίας του πραγματικού δικαιούχου.

2. Η γνωστοποίηση πληροφοριών διεξάγεται αυτόματα τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, το αργότερο μέχρι τέλος Ιουνίου εκάστου έτους, όσον αφορά το σύνολο των τόκων που καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου έτους.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 19 20 και 22 23 του Ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α') εφαρμόζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπει ο παρών νόμος, εφόσον οι διατάξεις του παρόντος δεν ορίζουν διαφορετικά.

Άρθρο 9

Μεταβατική περίοδος

1. Καθιερώνεται μεταβατική περίοδος για τους τόκους που αποκτά ο πραγματικός δικαιούχος, ο οποίος κατοικεί στην Ελλάδα και ο φορέας πληρωμής των οποίων είναι εγκατεστημένος στο Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία. Η μεταβατική αυτή περίοδος αρχίζει από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 13 και λήγει στο τέλος του πρώτου πλήρους φορολογικού έτους μετά τη μεταγενέστερη από τις παρακάτω ημερομηνίες:

α) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα συνάψει τελευταία και με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου, με μία από τις παρακάτω χώρες: Ελβετική Συνομοσπονδία, Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν, Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου, Πριγκιπάτο του Μονακό ή Πριγκιπάτο της Ανδόρας.

Αντικείμενο των συμφωνιών θα είναι η ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως, όπως ορίζεται στο υπόδειγμα συμφωνίας για την ανταλλαγή φορολογικών πληροφοριών το οποίο εξέδωσε ο Ο.Ο.Σ.Α. στις 18 Απριλίου 2002 (εφεξής "υπόδειγμα συμφωνίας Ο.Ο.Σ.Α."), καθόσον αφορά τις πληρωμές τόκων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, από φορείς

πληρωμής εγκατεστημένους στα αντίστοιχα κράτη προς πραγματικούς δικαιούχους έχοντες κατοικία σε έδαφος όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της Οδηγίας 2003/48/ ΕΚ, επιπλέον της εκ μέρους αυτών των χωρών παρακράτησης φόρου επί των πληρωμών αυτών με το συντελεστή που ορίζεται για τις αντίστοιχες περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 10,

β) την ημερομηνία κατά την οποία το Συμβούλιο θα αποφασίσει ομόφωνα ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υποχρεούνται να ανταλλάσσουν πληροφορίες κατόπιν αιτήσεως, κατά τα οριζόμενα στο υπόδειγμα συμφωνίας του Ο.Ο.Σ.Α., καθόσον αφορά τις πληρωμές τόκων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, από φορείς πληρωμής εγκατεστημένους στις Η.Π.Α. προς πραγματικούς δικαιούχους έχοντες κατοικία σε έδαφος όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ.

2. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 10.

3. Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου της παραγράφου 1 ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13 του νόμου αυτού. Αν το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο ή η Αυστρία επιλέξουν να εφαρμόσουν τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος για την ανταλλαγή των πληροφοριών πριν λήξει η μεταβατική περίοδος, παύει αυτοδικαίως η εφαρμογή του άρθρου 10.

Άρθρο 10

Παρακράτηση φόρου στην πηγή και κατανομή των εσόδων

1. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που ορίζεται στο προηγούμενο άρθρο, το εισόδημα υπό τη μορφή τόκων από αποταμιεύσεις που αποκτά δικαιούχος κάτοικος Ελλάδος και καταβάλλεται από φορέα πληρωμής του Βελγίου, Λουξεμβούργου ή Αυστρίας, φορολογείται στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2238/1994.

2. Εάν στα εισοδήματα της προηγούμενης παραγράφου, έχει παρακρατηθεί φόρος στο Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία με συντελεστές παρακράτησης στην πηγή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) τα πρώτα τρία έτη, είκοσι τοις εκατό (20%) τα τρία επόμενα έτη και στη συνέχεια τριάντα πέντε τοις εκατό (35%), κατ'εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 11 της Οδηγίας, ο φόρος αυτός εκπίπτει από το φόρο που προκύπτει με βάση την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, εφόσον συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) ο πραγματικός δικαιούχος προσκομίζει πιστοποιητικό παρακράτησης φόρου στην πηγή και

β) έχει πραγματοποιηθεί το αργότερο εντός έξι μηνών από το τέλος του προηγούμενου οικονομικού έτους η μεταβίβαση στην Ελλάδα του εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των εσόδων από τον παρακρατηθέντα φόρο στην πηγή.

Εάν το ποσό του φόρου αυτού υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα, το επιπλέον ποσό φόρου επιστρέφεται στον πραγματικό δικαιούχο.

3. Εάν έχει διενεργηθεί οποιαδήποτε άλλη παρακράτηση φόρου στην πηγή, κατ'εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, χορηγείται

πίστωση φόρου κατ' εφαρμογή των συμβάσεων περί αποφυγής της διπλής φορολογίας πριν από την εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο.

4. Μετά από αίτηση του πραγματικού δικαιούχου των τόκων, η αρμόδια αρχή εκδίδει το σχετικό πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την υποβολή της αιτήσεως, στο οποίο περιλαμβάνονται:

α) το όνομα, η διεύθυνση και ο αριθμός φορολογικού μητρώου του δικαιούχου,

β) το όνομα και η διεύθυνση του φορέα πληρωμής,

γ) ο αριθμός λογαριασμού του δικαιούχου και, εάν δεν υπάρχει αυτός, τα στοιχεία του τίτλου στον οποίο ενσωματώνεται η απαίτηση.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να οριστεί ο τύπος και τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παραπάνω πιστοποιητικό. Το πιστοποιητικό ισχύει για ένα έτος από την κοινοποίησή του στον πραγματικό δικαιούχο.

Άρθρο 11

Διαπραγματεύσιμοι χρεωστικοί τίτλοι

1. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 9 και μέχρι τις 30 Δεκεμβρίου 2010, οι εγχώριες και διεθνείς ομολογίες και άλλοι διαπραγματεύσιμοι χρεωστικοί τίτλοι που έχουν εκδοθεί για πρώτη φορά πριν από την 1η Μαρτίου 2001 ή που τα ενημερωτικά φυλλάδια για την εισαγωγή τους στο Χρηματιστήριο Αξιών έχουν εγκριθεί πριν από την ημερομηνία αυτή από τις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην Οδηγία 80/390/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως ενσωματώθηκε με το Π.Δ. 348/1985 (ΦΕΚ 125 Α'), ή από αρμόδιες αρχές σε τρίτες χώρες, δεν θεωρούνται ως απαιτήσεις σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, εφόσον δεν πραγματοποιούνται επιπλέον εκδόσεις των εν λόγω διαπραγματεύσιμων χρεωστικών τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και μετά. Αν η μεταβατική περίοδος παραταθεί πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2010, οι διατάξεις του άρθρου αυτού εξακολουθούν να ισχύουν μόνο για διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς τίτλους, εφόσον:

α) περιέχουν ρήτρες επανενσωμάτωσης του εκπεσθέντος φόρου και

β) καταβάλλονται τόκοι στον πραγματικό δικαιούχο που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος ή εξασφαλίζεται η καταβολή τόκων προς άμεσο όφελος αυτού, από φορέα πληρωμής, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του παρόντος, που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος που εφαρμόζει την παρακράτηση φόρου στην πηγή.

2. Αν έχουν πραγματοποιηθεί επιπλέον εκδόσεις των προαναφερόμενων διαπραγματεύσιμων χρεωστικών τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και εξής από το Ελληνικό Δημόσιο ή από τον Ο.Τ.Ε., τη Δ.Ε.Η. και τον Ο.Σ.Ε. ή οργανισμούς που ενεργούν ως δημόσια αρχή, η συνολική έκδοση αυτών των τίτλων, που αποτελούμενη από την αρχική έκδοση και τις νέες εκδόσεις, θεωρείται ως απαίτηση σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4. Αν πραγματοποιηθεί περαιτέρω έκδοση των προαναφερόμενων

διαπραγματεύσιμων χρεωστικών τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και εξής από άλλον εκδότη που δεν καλύπτεται από το προηγούμενο εδάφιο, η περαιτέρω αυτή έκδοση θεωρείται ως απαίτηση σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

Άρθρο 12

Μη εφαρμογή άλλων γενικών ή ειδικών διατάξεων

Οι διατάξεις του Ν. 2238/1994, των οικείων Διμερών Συμβάσεων περί Αποφυγής Διπλής Φορολογίας Εισοδήματος ή άλλων νόμων, κατά το μέρος που αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13, δεν εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που εμπίπτουν στις πιο πάνω διατάξεις.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των άρθρων 4 έως και 12 του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2005, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

α) Έχουν κυρωθεί με νόμο οι Συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την Ελβετική Συνομοσπονδία, το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν, τη Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου, το Πριγκιπάτο του Μονακό και το Πριγκιπάτο της Ανδόρας με τις οποίες εφαρμόζονται μέτρα ισοδύναμα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν.

β) Έχουν κυρωθεί με νόμο οι διμερείς διεθνείς συμφωνίες για τα εξαρτημένα ή συνδεδεμένα εδάφη (Νήσοι της Μάγχης, Νήσος του Μαν και εξαρτημένα ή συνδεδεμένα εδάφη της Καραϊβικής) για την εφαρμογή από την 1η Ιουλίου 2005 της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών, όπως ορίζεται στα άρθρα 5 και 6 του παρόντος ή της παρακράτησης φόρου στην πηγή κατά τη μεταβατική περίοδο του άρθρου 9 του παρόντος.

19. Με το άρθρο 8 παρ. 1 προστίθεται νέα παράγραφος 6 στο άρθρο 48 του ν. 4172/2013 (ΦΕΚ 167Α') μετά από τα εξής:

«1. Τα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττει ένα νομικό πρόσωπο που είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, απαλλάσσονται από το φόρο, εάν το νομικό πρόσωπο που προβαίνει στη διανομή:

- α) περιλαμβάνεται στους τύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι Μέρος Α' της Οδηγίας 2011/96/ΕΕ, όπως ισχύει, και
- β) είναι φορολογικός κάτοικος κράτους-μέλους της ΕΕ, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού και δεν θεωρείται κάτοικος τρίτου κράτους εκτός ΕΕ κατ' εφαρμογήν όρων σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με αυτό το τρίτο κράτος, και
- γ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι Μέρος Β' της Οδηγίας 2011/96/ΕΕ ή σε οποιοδήποτε άλλον φόρο αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς, και

δ) ο λήπτης φορολογούμενος κατέχει ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής τουλάχιστον δέκα τοις εκατό (10%) της αξίας ή του πλήθους του μετοχικού ή βασικού κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου του νομικού προσώπου που διανέμει, και

ε) το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής διακρατείται τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) μήνες.

2. Η προηγούμενη παράγραφος ισχύει επίσης για τα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττονται από μόνιμες εγκαταστάσεις εταιρειών άλλων κρατών-μελών που βρίσκονται στην Ελλάδα και προέρχονται από τις θυγατρικές τους σε ένα άλλο κράτος-μέλος.

3. Εάν διανέμονται κέρδη από νομικό πρόσωπο σε λήπτη φορολογούμενο που δεν έχει διακρατήσει το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής επί είκοσι τέσσερις (24) μήνες, αλλά πληρούται η προϋπόθεση γ' της παραγράφου 1, ή αυτή της παραγράφου 2, ο λήπτης φορολογούμενος μπορεί προσωρινά να ζητήσει την απαλλαγή που προβλέπεται στις εν λόγω παραγράφους, εφόσον καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση εγγυητική επιστολή υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ίση με το ποσό του φόρου που θα όφειλε να καταβάλει σε περίπτωση μη χορήγησης της απαλλαγής. Η απαλλαγή καθίσταται οριστική και η εγγύηση λήγει κατά την ημερομηνία που συμπληρώνονται

είκοσι τέσσερις (24) μήνες διακράτησης του ελάχιστου ποσοστού συμμετοχής. Εάν ο

φορολογούμενος παύει να διακρατεί το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής πριν τη συμπλήρωση των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών, η εγγύηση καταπίπτει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου κατά την ημερομηνία αυτή.

4. Εάν η διανομή κερδών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και 2 προκύπτει από συμμετοχή σε άλλο νομικό πρόσωπο, ο φορολογούμενος δεν μπορεί να εκπέσει τις επιχειρηματικές δαπάνες που συνδέονται με τη συμμετοχή αυτή.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται τα έντυπα εφαρμογής του άρθρου αυτού.»

20. Με το άρθρο 8 παρ. 2 προστίθεται νέα παράγραφος στο άρθρο 72 του ν. 4172/2013 μετά από τα εξής:

«.....»

21. Με το άρθρο 8 παρ. 3 αντικαθίστανται οι περιπτώσεις κα' και κγ' στο Παράρτημα Α1 του ν. 2578/1998 (Α' 30), οι οποίες έχουν ως εξής:

«κα) οι εταιρείες του πολωνικού δικαίου που αποκαλούνται: "spotka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia",»

«κγ) οι εταιρείες του ρουμανικού δικαίου που αποκαλούνται: "societal pe actiuni", "societati in comandita pe actiuni", "societal cu raspundere limitata",»

22. Με το άρθρο 9 παρ. 1 αντικαθίσταται το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II Κώδικα ΦΠΑ Ν.2859/2000 (Α' 248), το οποίο έχει ως εξής:

1. "Εδαφος της Κοινότητας" ή "Κοινότητα" είναι το εσωτερικό των κρατών μελών, όπως αυτό καθορίζεται για κάθε κράτος μέλος στο άρθρο 227 της Συνθήκης Ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

2. Εξαιρούνται από την έννοια του "εσωτερικού των κρατών μελών":

α) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη:

Νησί της Ελιγολάνδης και περιοχή του Μπύζιγκεν της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Θέουτα και Μελίλια του Βασιλείου της Ισπανίας. Λιβίνιο και Καμπιόνε ντ' Ιτάλια της Ιταλικής Δημοκρατίας.

β) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη: Άγιο Όρος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Υπερπόντια διαμερίσματα της Γαλλικής Δημοκρατίας. Κανάρια νησιά του Βασιλείου της Ισπανίας. Άαλαντ νησιά της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

3. Πράξεις που διενεργούνται μεταξύ της Ελλάδος και του Πριγκιπάτου του Μονακό, θεωρούνται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς τη Γαλλική Δημοκρατία.

Επίσης πράξεις που διενεργούνται μεταξύ της Ελλάδος και του νησιού Μαν, θεωρούνται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

4. "Τρίτο έδαφος" ή "Τρίτες χώρες", κάθε έδαφος που δεν περιλαμβάνεται στην έννοια του εσωτερικού της Κοινότητας, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 3 του παρόντος.

23. Με το άρθρο 9 παρ. 2 διαγράφεται η φράση "ή από τα αγγλονορμανδικά νησιά" από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 61 Κώδικα ΦΠΑ -Ν.2859/2000 (Α' 248) και η φράση "ή προς τα αγγλονορμανδικά νησιά" από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, το οποίο έχει ως εξής:

«1. Για αγαθά που εισέρχονται στο εσωτερικό της χώρας από ένα από τα αναφερόμενα στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του Παραρτήματος II εδάφη, ή από τα αγγλονορμανδικά νησιά, εφαρμόζονται:

α) οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92, για την εισαγωγή των αγαθών στο εσωτερικό της χώρας

β) η διαδικασία της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, εφόσον από τη στιγμή της εισόδου των αγαθών στο εσωτερικό της χώρας τα αγαθά αυτά:

αα) προορίζονται για άλλο κράτος μέλος,

ββ) προορίζονται να επανεξαχθούν μετά από προηγούμενη παραγωγή, κατασκευή, συναρμολόγηση, επεξεργασία, διασκευή ή μετασκευή στο εσωτερικό της χώρας,

γγ) τίθενται υπό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, κατά την έννοια της οδηγίας 85/362/ΕΟΚ.

2. Για αγαθά που προέρχονται από την Κοινότητα και αποστέλλονται ή μεταφέρονται προς ένα από τα εδάφη που αναφέρονται στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του Παραρτήματος II ή προς τα αγγλονορμανδικά νησιά, εφαρμόζονται:

α) οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92, για την εξαγωγή των αγαθών εκτός της Κοινότητας

β) η διαδικασία της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, εφόσον η παράδοση των αγαθών αυτών προς εξαγωγή έχει γίνει σε άλλο κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της εξόδου των αγαθών από την Κοινότητα.»